

బాంబు తగూ

మా చిన్న కుర్రాడికి డిక్టేషన్ చెబుతూ బాబు అని రాయమంటే బాంబు అని రాసినందుకు నవ్వుకున్నాం. మావారు వీడు యాటం సైంటిసు అయ్యే లక్షణాలు కనపడుతున్నాయ్ అని సంతోషించారు. నేను సంతోషించలేదు. బాంబులు ప్రేల్పడం మన యింటా వంటా లేదు. పనికిరాదు అని వారించా. “ఓసీ వెర్రివానా మన ఇండియా బాంబు ప్రేల్పబట్టే గదా మన్ని గురించి నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా చెప్పుకుంటున్నారు. మన పేరు నలుగురి నోట్లో నాస్తే మనకు ప్రతిష్టో అప్రతిష్టో తప్పకుండా వస్తుంది. సైన్సు డెవలప్ కాకపోబట్టే ఇండియా అంటే కోతులు కుక్కలు ఆర్థదిగంబర అర్థాకలి రాజ్యం అని అంతా అనుకుంటున్నారు” అని మావారు ఓ గంభీరోపన్యాసం దంచారు.

“ఇప్పుడు మట్టుకు మనది అర్థాకలి అర్థసగ్న మనుషులున్న రాజ్యం కాదా? ఈ బాంబు ప్రేల్పడం వల్ల మన్ని చూసి ఎవరో భయపడాలి. మనకు కీర్తి రావాలి అనే వ్యామోహం లేదంటారా?” అని అడిగా.

“ఇలాటి వెర్రి మొర్రి ప్రశ్నలు వేస్తే నిన్ను మీసా కిందో, డి.ఐ. ఆర్. కిందో కటకటాల వెనుక తోసేస్తారు” అని భయపెట్టారు.

“అలా దారికి రండి. భయపెట్టి మనల్ని పరిపాలించాలని మీ సర్కారు వారు ఎందుకనుకుంటున్నారు?”

“వారికుండే భయాలు వారి కుండడం వల్ల.”

“మనం మన ముద్దుల బాంబును విడిచేసి చాలా దూరం వచ్చాం. మళ్ళీ బాంబు దగ్గరకే వెళ్దాం” అన్నా.

“అలా వెళ్ళకూడదు. ఇంటి దీవం అని ముద్దెట్టుకుంటే మూతి కాలదా!” అని దీవం సామెత చెప్పారు.

“ఈ దొంక బర్నింగు లెండుకు కాని మనకు బాంబు లెండుకో చెప్పండి ముందు” అని నిలదీశా.

“అదేమిటే వెర్రిదానా? మనకి బాంబులు లేకపోతే మనం ఏ రష్యా నుంచో నువ్వు పక్కంటి బామ్మగారి నుంచి తలగొట్టి మరచెంబు గ్లాసుడు వంచదార అప్పట్టుకొచ్చినట్లు అప్పు పట్రావాలి. పైగా మనకి బాంబులు ఎవరూ అప్పివ్వరు.”

“బాంబులు చెయ్యకపోతే ఆ డబ్బెట్టి మరోటీ మరోటీ - కోడ్లె య్యటం, దీపాలు పెట్టడం, మంచిసీళ్ళు స్లప్లయి చెయ్యడం లాటి సవాలక్ష మంచిపనులు చెయ్యొచ్చును గదా” అని క్రొళ్ళించాను.

మావారు నవ్వారు.

“ఓసీ వెర్రిదానా- బాంబులు శాంతియుత ప్రయోజనాల కోసం అని మన శ్రీ గవర్నెంటువారు గొంతు చించుకుని హోరెత్తి చెబుతున్నారు వినపడలేదా అన్నా....”

“అంటే-”

“బాంబులతో ఊగర్బంలో ప్రేలుళ్ళు ప్రేల్చి బంగారం వెండి ఇనుము లోహాలు, పెట్రోలు వగైరా దినుసులన్నీ పైకితీస్తారు. తీసి మనకు అందిస్తారు. అడవుల్ని చదును చేస్తారు. ఇంకా చాలా చాలా మంచిపనులు- అనగా ఎలక్ట్రిసిటీ పుట్టిస్తారు.”

“పోదురూ మీదంతా బడాాయి. బాంబుల్తో మంచిపనులు చేస్తారంటే నమ్మేదెవరండి? బాంబుల్తో గనులు తవ్వతార, రోడ్లు వేస్తార, అడవుల్ని చదును చేస్తార” ఇహిహీ అని నవ్వాను.

“నీ నవ్వు చూస్తుంటే విప్లవ నవ్వులా కనిపిస్తోంది. ఇలాంటి వెకిలి నవ్వులో గవర్నెంటునిపడగొట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్నట్లు మాకు అనుమానంగా వుంది. నీ నవ్వులో ఏదో కుట్రవుంది” అని పేలారు.

“ఊరుకోండి బాంబుల్ని ప్రేలిస్తే శాంతి వస్తుందంటే నమ్మేటంత వెర్రివాళ్ళంకాదు. మావిడికొమ్మకు మల్లెపూలు పూస్తాయా?” అని వెక్కిరించాను.

“ఎంత సేపూ మామిడివళ్ళు మల్లెపూలు అటంబాంబుతో నువ్వు గోంగూర పచ్చడి పెట్టవచ్చు. ఒడియాలు ఆరబెట్టుకోవచ్చు. బట్టలుతుక్కోవచ్చు. గిన్నెలు, గుమ్మాలు, గడపలు కడుక్కోవచ్చు. అని చెప్పలేదనేగా నీ దుగ్ధ-అయినా నీకు ఇందిరాగాంధీగారు ఎటువంటి సుంచిపని చేసినా గిట్టదు. అని వారు తమ అక్కసును బాంబు ఫిలాసఫీని అర్థం చేసుకోలేనందుకు వెళ్ళబెట్టారు.”

“సరే కాసుకోండి. అడుగుతున్నా ప్రశ్నలు. మీ ఇందిరాగాంధీ తరపున మీరే జవాబివ్వాలి.”

“ఆల్ రైటు! ఆమెకు శిష్యుణ్ణి నేను. నీ కుంటి గుడ్డి ప్రశ్నలే అన్సరింపలేదా?”

“అన్సరింపుడు. పరీక్ష అంటే ఏవిటి, పాటన పరీక్ష అంటే ఏవిటి?”

“జపాన్ మీద ఆమెరికా వేసిన యాటంబాంబు పాటన పరీక్ష. మన వాళ్ళు రాజస్థాన్ లో భూగర్భంలో చేసిన పరీక్ష ఉత్తి పరీక్ష. ఈ మాత్రం బుర్రకెక్కలేదా?”

“కాదు. మనం చేసింది పరీక్ష. ఎదటివాడు చేసింది పాటన పరీక్ష. తప్పారు మొదట్లోనే—”

“నోర్మ్యుమ్, దేశభక్తి హీనురాలా?” అని అరిచారు.

“బాంబును మెచ్చుగుంటే దేశభక్తి వున్నట్టూ లేకపోతేలే నట్టూనా?”

“అది అంతే—ఇప్పటికిది రూలు.”

“సరే కానివ్వండి మీకు తెలుసు గదా మన రాజీగారు ట్రీక్కులు చేస్తారని. స్లోగన్లు, గమ్మతులు, బెదిరింపులు లాటివి.”

“చీ! చీ! నీవు వారి కుటుంబ చరిత్ర, వారి వారీ స్వీయ చరిత్రలు చదవలేదా? నీకు దూరదృష్టి లోపించింది. కళ్ళజోళ్ళషాపుకు వెళ్ళామా?”

“వద్దు. జోళ్ళషాపుకు వెళ్ళాము. బాంబుల్లో మనుషులకు మంచి జరుగుతుందని అందుకోసం పరీక్షలంటే మా ఆడాళ్ళం వప్పుగోలేమండీ”

“మీ ఆడాళ్ళంటున్నావు. మీ ఆడాళ్ళకి పిండి రుబ్బడము సీరియల్స్ చదవటము సినిమాలు చూడడం మళ్ళీ పిండి రుబ్బడం, మళ్ళీ సీరియల్స్-”

“ఆవండి మీ నాన్సెన్స్, బాంబుల పరీక్ష ఎందుకు జరిపారో తెలుసా?!”

“పేపర్లో చదువుతున్నాంగా—”

“ఏంటి చదువుతున్నారు గోంగూర.”

“మనుషుల్ని భయపెట్టడానికి. వెధవల్లారా సమ్మెలూ, వూరేగింపులు, ప్రత్యేక రాష్ట్రాలు, అసెంబ్లీల రద్దు. ధరలు తగ్గించాలి. ఉద్యోగాలు కావాలి” అని గొడవలు చేస్తున్నారు. శాంతియుత ప్రయోజనాలకోసం తయారు చేసిన ఆటంబాంబు మాదగ్గరుండి జాగ్రత్త! నోరుమూసుకుని కుక్కిన పేనుల్లా పడుండండి అని మన్ని భయపెట్టడానికే - మనందర్ని హడలుకొట్టడానికే బాంబును ప్రేల్పించారు తెలిసిందా?”

“ఆహాహా ఎవి థిరీ లాగేవే కుర్రదానా? బుర్రుందనిపించావు. కాని నీదంతా యాంటీనేషనల్ ఆలోచనలు. ప్రగతినిరోధకపు టూహాలు. నిన్ను దేశబహిష్కారము చేసి లేదా ఏదో కుట్రకేసులో యిరికిస్తేనే కాని జలుబు వదలదు. నోరుమూసుకుని పవిత్ర భారత నారిలా అంటు తోముకో - ఆలోచించడము మానెయ్.”

“మానేస్తాను. మానేస్తాను. గుజరాతులో, ఆంధ్రలో, బీహార్ లో గొడవలు జరిగాక, పెద్ద సమ్మె జరుగుతున్నప్పుడు శ్రీవారు బాంబు పరీక్ష

శాంతియుతంగా జరిపించారంటే ప్రజల్ని చెదరగొట్టడానికికాక మరెందుకో తెలుసుకోలేనంత అజ్ఞానులం కాము, సీరియల్స్ చదివినా, సైన్స్ చదవకపోయినా మామా ఆలోచనలు, రీజనింగు. పాలిట్రీక్సు తెల్సు” అని మా వాదన్ను చిత్తుచేశాను.

తులసికోట దగ్గర పాటలు పాడుకునేవాళ్ళం మా కేం తెలుసు సైన్సు, రాజకీయాలు అని కొట్టిపారెయ్యకండి. అందుకే నేను వీలునామా రాశాను. ఎవరికీ చెప్పకండి. మా వంశంలో ఎవరూ నా పుత్ర పౌత్రా యిత్యాది వారసులెవరూ అణుబాంబులు కాదుగదా దీపావళికి కూడా బాంబులు చెయ్యడానికి వీల్లేదనీ అలా చేస్తే—వారెవ్వరికీ నాతదనంతరమందు ముక్కుపుడక కూడా దక్కదనీ—బాబోయ్ మావారు బాంబును తొక్కి వస్తున్నట్లున్నారు. ప్రజలకు వుపయోగపడే పన్ను చేయలేనివారు మాత్రమే సర్కస్ ఫీట్లను చేసి చూపిస్తారు. సర్కస్ ఫీట్లను చూసి ఆనందిస్తాము కాని, యింట్లో అవన్నీ చేయలేముకదా. తీగమీద నడవకపోతేనేమి, కత్తులు విసరకపోతే నేమి, రింగులో మోటారు సైకిలు తొక్కక పోతేనేమి, కిరసనాయిలు సూటుకి రాసుకుని చుంటర్లో బావిలో కురకకపోతే నేను-యిలాటి వాటివల్ల ఎంత ప్రయోజనము వుందో బాంబుల పరీక్షలవల్ల కూడా అంతే, మన్లో మనమాట. నాకు సీమటపాకాయలంటే భయం. మావారికి తాటాకు టపాకాయ కల్పడం కూడా రాదు. అందుచేత మేము నూరు నయాపైసల అహింసా వాదులం, మంగళంబు శ్రీరామచంద్రా, మంగళంబు గుణసాంద్రా!